

УДК 378. 091 : 785. 11

Бутенко Т. М., Сахарова Л. О.

НАВЧАЛЬНИЙ ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ КОЛЕКТИВ ЯК ТВОРЧА ЛАБОРАТОРІЯ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

У статті розкрито сутність навчального інструментального колективу як творчої лабораторії фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва. Досліджено науково-педагогічні та мистецтвознавчі основи оркестрового й ансамблевого виконавства. Проаналізовано програмні вимоги з оркестрового класу для майбутніх учителів музичного мистецтва. Визначено зміст навчальної та концертно-виконавської діяльності учасників студентських оркестрів та інструментальних ансамблів.

Ключові слова: навчальний інструментальний колектив, оркестровий клас, ансамблеве виконавство, майбутній учитель музичного мистецтва.

Нова стратегія розвитку вітчизняної системи вищої освіти вибудовується відповідно до Закону України “Про вищу освіту” із дотриманням вимог Болонської декларації. Цей складний процес здійснюється шляхом розроблення нових освітніх стандартів, оновлення змісту навчальних дисциплін, упровадження інноваційних та модернізації традиційних форм, методів і принципів навчання студентів.

Позитивною тенденцією розвитку сучасної системи вищої мистецької і педагогічної освіти є спрямованість на практичну підготовку студентів, що уможливить формування у майбутніх фахівців за час навчання у виші досвіду професійної діяльності. Саме практичній підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва в системі університетської освіти відведена значна частка навчального часу, оскільки викладання більшості фахових дисциплін (музично-теоретичних, вокально-хорових, інструментально-виконавських) здійснюється на практичних заняттях, що проводяться в індивідуальній, груповій і колективній формах.

Одним із таких навчальних курсів, на заняттях з якого студенти опановують навички колективного інструментального виконавства, є оркестровий клас, в межах якого функціонують також різноманітні інструментальні ансамблі. Такі навчальні студентські музично-інструментальні колективи є своєрідними творчими лабораторіями, в яких здійснюється практична підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва до практичної роботи з учнівськими оркестрами й ансамблями. Тому фахова підготовка студентів музично-педагогічної спеціальності у навчальних інструментальних колективах набуває великого значення.

Різні аспекти діяльності навчальних оркестрів та інструментальних ансамблів вищих педагогічних і мистецьких навчальних закладів висвітлено

в наукових і навчально-методичних працях Б. Бриліна, В. Дряпіки, О. Ільченка, Ж. Клименко, В. Кучерука, В. Лабунця, В. Лапченка, В. Лебедева, І. Мариніна, Т. Пляченко, Я. Сверлюка, В. Федоришина, М. Филипчука та інших. Проте, значення навчального інструментального колективу як творчої лабораторії з фахової підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва ще недостатньо досліджене, що й визначило актуальність і необхідність нашого наукового пошуку.

Мета і завдання статті – дослідити науково-педагогічні та мистецтвознавчі основи оркестрового й ансамблевого виконавства, визначити зміст навчальної та концертно-виконавської діяльності учасників студентських оркестрів та інструментальних ансамблів.

Професійна підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва в оркестровому та ансамблевому класах має на меті формування у студентів навичок колективно-інструментального виконавства, а також готовності до роботи з різноманітними за складом учнівськими музично-інструментальними колективами. Організація цього виду фахової підготовки студентів потребує визначення сутності оркестрового виконавства та завдань навчального інструментального колективу як творчої лабораторії.

Сутність ансамблевого й оркестрового виконавства розкрито у мистецтвознавчих працях Н. Дикої, Г. Єржемського, О. Ільченка, Ю. Лошкова, Г. Макаренка, І. Польської, Л. Сидельникова, Є. Юцевича та інших. Цей вид музичної діяльності ґрунтується на елементах корпоративності й віддзеркалює людські взаємини на рівні ролевої взаємодії учасників ансамблю (оркестру) та окремих виконавських партій. Сумісне музикування завжди грало істотну роль у соціальному житті, стаючи виразником найважливіших сторін особистісної і суспільної психології, домінуючих настроїв свого часу та різноманітних спроб його філософсько-естетичного й етичного осмислення [6, с. 233-234].

О. Ільченко зазначав, що оркестрове виконавство є одним із найдосконаліших і найефективніших засобів репродукції творів музичного мистецтва. Воно сформувалося під впливом великої кількості історико-еволюційних і соціально-художніх факторів, які відбивають об'єктивний процес поступального розвитку цивілізації, художньої і духовної культури, формування художнього мислення, удосконалення видів, форм і засобів музичного виконавства [3, с. 1].

Відмінними рисами оркестрового (колективного) виконавства І. Польська визначає: відносно велику кількість учасників; функціонування за принципом “одна партія (один голос) – декілька (або багато) виконавців”; превалювання сумісно-масового начала над індивідуально-особистісним [6, с. 287].

Формування оркестру як колективу виконавців обумовлюється реальними об'єктивними чинниками і здійснюється відповідно до принципів спорідненості, поліфункціональності й художньо-виражальної цілісності.

Основними умовами й факторами, які безпосередньо детермінують формування симфонічного оркестру (як найбільш досконалого музично-інструментального колективу з фактично необмеженими виконавськими можливостями), О. Ільченко визначає: об'єднання в певну органічну цілісність великої кількості різноманітних музичних інструментів; наявність оркестрових груп, які формуються на базі споріднених чи відносно споріднених інструментів; наявність великого діапазону, який фактично охоплює весь музичний діапазон; наявність максимальних динамічних можливостей (гучного й тихого звучання); динамічно збалансоване звучання оркестрових груп; наявність великої кількості споріднених і контрастних тембрів; можливості раціонального виділення, протиставлення й узгодження тембрів, створення нових тембрів; спроможність одночасного відтворення значної кількості різноманітних метроритмічних рисунків; наявність технічних можливостей виконання найскладнішого нотного тексту; наявність великої кількості, способів і прийомів звуковидобування і звуковедення; технологічна й художня спроможність відтворення всіх видів фактури та її конструктивних елементів; відносна художньо-виконавська самостійність оркестрових груп [3, с. 23 – 24].

Серед досліджень останніх років, що висвітлюють педагогічний аспект підготовки студентів вищих музичних навчальних закладів до роботи з оркестровим колективом, заслуговують на увагу науково-методичні праці В. Воєводіна, в яких доведено, що: навчальний оркестровий колектив має широкі виховні можливості, які реалізуються через колективну співпрацю його учасників; студентський оркестр народних інструментів акумулює основні риси й вимоги суспільного життя, вводить майбутніх музикантів-виконавців у систему суспільних відносин і накопичення ними досвіду цих відносин; оркестровий колектив наділяє знаннями й навичками професійної і соціальної діяльності (суспільної, педагогічної, художньо-творчої, концертно-виконавської тощо), розвиває особисті та суспільні інтереси, пов'язує особистість музиканта-виконавця з суспільством через універсальність відносин, застосованих у професійній і суспільних ситуаціях; створює гармонійну єдність між особистою і суспільною оцінкою; наділяє студентів соціальною активністю, внутрішньою і зовнішньою культурою [1, с. 193 – 194].

В. Воєводіним теоретично обґрунтовано й апробовано педагогічні умови формування творчого потенціалу майбутнього музиканта-виконавця в оркестровому класі: формування духовної атмосфери в студентському оркестровому колективі; етапність педагогічного впливу, що сприяє ефективному становленню потенціалу майбутніх музикантів-виконавців; застосування варіативних форм в організації поліаспектної музично-виконавської діяльності студентського оркестрового колективу; діалогічна взаємодія між учасниками художньо-творчого процесу в оркестровому колективі; зорієнтованість усього оркестрового колективу на опанування

широкого діапазону навчального і концертного репертуару [1, с. 194].

Окреслені дослідником педагогічні умови можуть повною мірою застосовуватися в оркестрово-ансамблевій підготовці майбутніх учителів музичного мистецтва у вітчизняних університетах.

Актуальними у цьому контексті є науково-педагогічні праці Т. Пляченко, яка розглядає навчальний музично-інструментальний колектив у вищому закладі освіти як одну з організаційних форм навчання майбутніх учителів музичного мистецтва, як творчу лабораторію, в якій студенти мають змогу: а) вивчати специфіку оркестрового й ансамблевого виконавства; б) розвивати творчі здібності й індивідуальні інструментально-виконавські навички; в) оволодівати фаховими знаннями й уміннями, необхідними для оркестрово-ансамблевої діяльності (педагогічної, виконавської); г) набувати досвіду практичної роботи з оркестром, ансамблем [5, с. 28].

До основних ознак навчального музично-інструментального колективу Т. Пляченко відносить: 1) спільну мету (опанування навичок оркестрово-ансамблевого виконавства у процесі сумісного виконання оркестрових та ансамблевих творів); 2) спільну діяльність (навчальну, концертно-виконавську), спрямовану на досягнення означеної мети; 3) творчі традиції (дотримання певної виконавської манери, специфіка звучання, репертуар тощо; особливості підготовки і проведення концертів, конкурсів, фестивалів, майстер-класів, культурно-освітніх заходів, академічних концертів, заліків, екзаменів тощо); 4) видову і типову ознаки (які визначаються кількісним і якісним складом оркестру чи ансамблю; наприклад: камерний струнний оркестр, ансамбль дерев'яних духових інструментів тощо); 5) стильову і жанрову ознаки – виконання інструментальної музики певного стилю (академічний, народний, естрадний тощо), жанру (симфонія, концерт, сюїта, варіації, соната, попури тощо), напрямку (старовинна, сучасна; бароко, романтизм, імпресіонізм; поп-музика, рок-музика, джаз-рок, кантрі, фолк тощо) [5, с. 30].

Основними функціями навчального студентського музично-інструментального колективу дослідниця визначає: 1) організаційну (спрямовану на об'єднання учасників оркестрового колективу з метою спільної навчальної та музично-виконавської діяльності); 2) культурно-освітню (яка передбачає оволодіння учасниками колективу надбаннями світової музичної культури, що є передумовою їхньої активної соціальної діяльності та професійного зростання); 3) навчальну (яка полягає у формуванні в студентів системи фахово необхідних знань, умінь і навичок безпосередньо в процесі оркестрово-ансамблевого виконавства); 4) виховну (що реалізується у процесі виховання в учасників колективу загальної та сценічної культури, толерантності, естетичного смаку та ціннісних орієнтацій у сфері музичного мистецтва); 5) розвивальну (спрямовану на створення в оркестровому колективі оптимальних умов для розумового, духовного й естетичного розвитку його учасників, розвитку в

них природних музичних здібностей та індивідуальних інструментально-виконавських умінь); 6) стимулювальну (яка сприяє формуванню морально-ціннісних стимулів діяльності оркестрантів; регулює поведінку членів колективу; впливає на формування певних особистісних і професійних якостей студентів – цілеспрямованості, наполегливості в опануванні музично-виконавськими вміннями, творчої активності, артистизму тощо); 7) комунікативну (яка забезпечує спілкування і взаємонавчання студентів з різним рівнем загальної музичної та інструментально-виконавської підготовки; формування навичок творчого спілкування в музичному колективі засобами вербальної і невербальної комунікації – манера спілкування оркестрантів між собою та з керівником-диригентом, оволодіння спеціальною термінологією, опанування системи спеціальних жестів і міміки тощо) [5, с. 31].

Ефективність роботи студентського музично-інструментального колективу залежить від правильної організації навчального процесу в оркестровому класі. Навчальні вимоги до студентів та зміст їх музично-творчого розвитку засобами оркестрового й ансамблевого виконавства закладено у навчальних програмах з оркестрового класу.

На науковому рівні основні завдання цього виду фахової підготовки майбутніх учителів музики у 1980 р. сформулював О. Ільченко, визначивши роль оркестрового класу як навчальної дисципліни в системі музично-педагогічної освіти, розробивши зміст навчання в оркестровому класі (структуру занять, основні види роботи), виявивши специфіку поєднання індивідуального й колективного навчання, визначивши систему навчальних завдань, спрямованих на формування у студентів музично-виконавських якостей. Дослідник зазначає, що в оркестровому класі створюються сприятливі умови для формування у студентів навичок колективної діяльності, виховання почуттів і емоцій, розвитку музичних здібностей, розширення і поглиблення знань з інших фахових дисциплін (історія музики, гармонія, поліфонія, аналіз музичних творів, диригування тощо), а також для підготовки до роботи із шкільними музично-інструментальними колективами [2, с. 3-4].

У дослідженні О. Ільченка основний акцент у підготовці студентів в оркестровому класі робиться на формуванні навичок гри на оркестрових інструментах та ансамблевих умінь, на розвитку інтерпретаційно-творчих якостей і здібностей. Ефективність навчання студентів в оркестровому класі автор вбачає у досягненні навчальним оркестром високого виконавського рівня – техніки оркестрової гри (техніка виконання штрихів, одночасне відтворення першої ноти, колективне відтворення гармонії, відтворення темпоритму, відтворення нюансів і раціональне використання динамічних можливостей кожного інструмента і всього оркестру, динаміка функціонального взаємозв'язку оркестрових партій тощо) [2, с. 5-10].

Заслуговує на увагу програма практичної підготовки майбутніх учителів

музики в оркестровому класі (автори Ю. Бай та В. Овод, 1992 р.). Основними завданнями цього навчального курсу автори визначили: 1) виховання в студентів професійних умінь і навичок гри в оркестрі; 2) управління оркестровим колективом на основі оволодіння методами роботи з оркестром, дидактичними принципами і знаннями психофізіології виконавства на оркестрових інструментах; 3) розвиток у студентів музичного слуху, музичної та емоційної пам'яті, музичного мислення, артистизму; 4) формування в студентів системи знань, умінь і навичок, які забезпечують можливість творчо здійснювати оркестрову роботу в загальноосвітній школі (володіння інструментарієм народного оркестру; способи спілкування з оркестром; методи осягнення оркестрового твору та його інтерпретації; вибір і накопичення репертуару для роботи з дитячими оркестрами) [7, с. 3].

У порівнянні з іншими навчальними програмами з оркестрового класу, у програмі Ю. Бая та В. Овода досить чітко визначено: 1) специфіку організації оркестрового навчання студентів педагогічного вишу; 2) основні інструментально-оркестрові уміння й навички, якими мають оволодіти студенти (настроювання інструментів і чисте інтонування; атака звука і характер звуковедення; штрихова й артикуляційна культура; оркестрова динаміка; темпо-метроритмічний ансамбль; індивідуальна техніка гри оркестрантів; емоційний ансамбль тощо); 3) зміст практичної роботи студентів V курсу з оркестром (історичний, музично-теоретичний і виконавський аналіз твору; розучування твору з оркестром; виконання твору); 4) доцільність введення факультативного курсу "Оркестровий практикум" (1 година на тиждень) та комплексного державного іспиту з диригування (як хором, так і оркестром); 5) орієнтовний репертуар для навчальних оркестрів народних інструментів музично-педагогічних факультетів (розподілений по курсах) [7, с. 3].

Значну частину цих завдань реалізовано у навчальній програмі з оркестрового класу Т. Пляченко (2006 р.), розробленій за кредитно-модульною системою для навчального камерного оркестру. У цій програмі визначено не лише специфіку оркестрової підготовки студентів музично-педагогічної спеціальності, зміст навчальної роботи з розподілом годин у всіх семестрах, але й навчальні завдання та спеціальний репертуар для роботи з учнівськими струнними оркестрами й ансамблями [4].

Заслугує на увагу такий розділ навчальної програми, як "Практикум роботи з оркестром", зміст якого розкриває діяльність студентів щодо моделювання професійної діяльності керівника оркестру та засвоєння репертуару учнівських інструментальних колективів. У цьому розділі для студентів IV курсу визначено такі навчальні вимоги:

1. Вивчення питань теорії та методики оркестрової роботи: специфіка виконання на струнно-смичкових з урахуванням вікових особливостей виконавців; форми й методи роботи з професійними та учнівськими

оркестровими колективами. Практична реалізація набутих знань і вмінь у роботі з навчальним оркестром. Моделювання усіх видів діяльності керівника й диригента оркестру: організаційна робота в оркестровому колективі; підготовка інструментарію до заняття (репетиції, концерту); настроювання інструментів за камертоном та фортепіано; методика роботи над оркестровим твором (досягнення ансамблю в партіях, робота над оркестровим строем, чітке дотримання авторського тексту, диригентське втілення художнього образу); диригування оркестром (репетиційна техніка, концертне диригування). Доскональне вивчення творів, які виносяться на екзамен з оркестрового диригування. Ескізна робота над творами для учнівських струнних оркестрів та ансамблів. Аналіз педагогічних ситуацій та диригентської діяльності студентів [4, с. 12].

2. Добір та систематизація оркестрового репертуару для роботи з учнівськими струнними оркестрами (ансамблями). Робота з партитурою: читання партитури твору за фортепіано; музично-теоретичний аналіз твору; окреслення виконавського плану; визначення оркестрових труднощів; художньо-психологічний аналіз твору з точки зору його відповідності віковій групі виконавців. Адаптація матеріалу до виконання певним складом інструменталістів з урахуванням їх виконавських можливостей (застосування навичок інструментування, перекладення, аранжування, обробки). Дотримання принципів оформлення партитури та окремих оркестрових партій (технічна зручність штрихів та їх відповідність характерові музичної фрази; технічна зручність аплікатури та її темброва відповідність характерові мелодії; врахування діапазону струнно-смичкових інструментів та правильне використання скрипкового, альтового, тенорового і басового ключів; правильне застосування знаків скорочення нотного письма; зручне для візуального сприйняття оформлення оркестрових партій) [4, с. 13].

У навчальній програмі з оркестрового класу Т. Пляченко передбачено і такий важливий аспект фахової підготовки, як концертно-виконавська діяльність студентів, у процесі якої здійснюється формування оркестрово-сценічної культури й артистизму у процесі репетицій, академічних концертів, виступів у дитячій філармонії, загальноосвітніх та музичних школах.

Саме такій підготовці учасників навчального студентського ансамблю "Аніма" Інституту мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка автори цієї статті надають великого значення, залучаючи студентів до культурно-освітньої діяльності, а також здійснюючи профорієнтаційну роботу (бесіди із студентами, розроблення сценаріїв – Тетяна Бутенко) в музичних училищах, коледжах культури і мистецтв та інших мистецьких навчальних закладах м. Києва й України.

Творчий керівник, аранжувальниця й солістка ансамблю Лідія Сахарова, лауреат міжнародних конкурсів, згуртувала навколо себе

студентів різних курсів (гітаристів і домристів), які опановують свій інструмент як основний або додатковий у процесі виконання досить складних музичних творів: А. Вівальді, Концерт “Зима” (у трьох частинах) із циклу “Пори року”; Й. Гайдн, “Presto”; Ф. Госсек, “Тамбурін”; К. Дінкенс, “Palladio”; В. Козлов, “П’єса у стилі фламенко”; М. Скорик, “Іспанський танець”; А. Шнітке, “Пантоміма” із “Сюїти у старовинному стилі”; Й. Штраус, “Полька піцикато” тощо.

Успішні виступи студентського ансамблю “Аніма” на багатьох міжнародних і всеукраїнських конкурсах та отримання звань Лауреата І премії підтверджують думку про те, що навчальний інструментальний колектив є дійсно творчою лабораторією, в якій студенти опановують не тільки навички ансамблевої гри, а й набувають досвіду концертно-виконавської діяльності і творчого спілкування.

Висновки. Отже, дослідження науково-педагогічних і мистецтвознавчих основ оркестрового й ансамблевого виконавства дало нам змогу визначити сутність, ознаки, функції та завдання навчального інструментального колективу як творчої лабораторії, в якій здійснюється підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва до педагогічної та концертно-виконавської діяльності.

Використана література:

1. *Воеводін В. В.* Педагогічні умови становлення творчого потенціалу майбутніх музикантів-виконавців в оркестровому класі : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 – теорія та методика навчання музики і музичного виховання” / В. В. Воеводін ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. – Київ, 2007. – 222 с.
2. *Ильченко А. А.* Повышение эффективности обучения студентов музыкально-педагогических факультетов пединститутів в оркестровом классе : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 “Теория и история педагогики” / А. А. Ильченко ; Киев. гос. пед. ин-т им. А. М. Горького. – Київ, 1980. – 22 с.
3. *Ильченко О. О.* Художні основи аматорського народно-оркестрового виконавства : автореф. дис. ... доктора мистецтвознавства : 17.00.03 “Музичне мистецтво” / О. О. Ильченко ; Нац. муз. академія України ім. П. Чайковського. – Київ, 1996. – 60 с.
4. Оркестровий клас (камерний оркестр) : програма навчального курсу для студентів мистецького факультету педагогічного університету. Спеціальність: “Музична педагогіка і виховання”. Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр (за вимогами кредитно-модульної системи) / укладач Т. М. Пляченко – Кіровоград : КДПУ, 2006. – 34 с.
5. *Пляченко Т. М.* Підготовка майбутнього вчителя музики до роботи з учнівськими оркестрами та інструментальними ансамблями : [монографія] / Т. М. Пляченко. – Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2010. – 428 с.
6. *Польская И. И.* Камерный ансамбль: теоретико-культурологические аспекты : дис. на соискание учёной степени доктора искусствоведения : 17.00.03 “Музыкальное искусство” / И. И. Польская ; Харьк. гос. академия культуры. – Харьков, 2003. – 435 с.
7. Програми педагогічних інститутів. Оркестровий клас : програма [для студентів муз.-пед. факультетів] / уклад. Ю. М. Бай, В. М. Овод. – Київ : РНМК Міністерства України, 1992. – 20 с.

References:

1. *Voievodin V. V.* Pedagogichni umovy stanovlennia tvorchoho potentsialu maibutnikh muzykantiv-vykonavtsiv v orkestrovomu klasi : dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.02 “Teoriia ta metodyka navchannia muzyky i muzychnoho vykhovannia” / V. V. Voievodin ; Kyiv. nats. un-t kultury i mystetstv. – Kyiv, 2007. – 222 s.

2. *Ilchenko A. A.* Povyshenie effektivnosti obucheniya studentov muzykalno-pedagogicheskikh fakultetov pedinstitutov v orkestronom klasse : avtoref. dis. ... kand. ped. nauk : 13.00.01 "Teoriya i istoriya pedagogiki" / A. A. Ilchenko ; Kiev. gos. ped. in-t im. A. M. Gorkogo. – Kyiv, 1980. – 22 s.
3. *Ilchenko O. O.* Khudozhni osnovy amatorskoho narodno-orkestronoho vykonavstva : avtoref. dys. ... doktora mystetstvoznavstva : 17.00.03 "Muzychne mystetstvo" / O. O. Ilchenko ; Nats. muz. akademiia Ukrainy im. P. Chaikovskoho. – Kyiv, 1996. – 60 s.
4. Orkestroniy klas (kamerniy orkestr) : prohrama navchalnoho kursu dlia studentiv mystetskoho fakultetu pedahohichnoho universytetu. Spetsialnist: "Muzychna pedahohika i vykhovannia". Osvitno-kvalifikatsiinyi riven: bakalavr (za vymohamy kredytno-modulnoi systemy) / ukladach T. M. Pliachenko – Kirovohrad : KDPU, 2006. – 34 s.
5. *Pliachenko T. M.* Pidhotovka maibutnoho vchytelia muzyky do roboty z uchnivskymy orkestramy ta instrumentalnymy ansamblamy : [monohrafiia] / T. M. Pliachenko. – Kirovohrad : Imeks-LTD, 2010. – 428 s.
6. *Polskaya I. I.* Kamernyy ansambl: teoretiko-kulturologicheskie aspekty : dis. na soiskanie uchenoy stepeni doktora iskusstvovedeniya : spets. 17.00.03 "Muzykalnoe iskusstvo" / I. I. Polskaya ; Khark. gos. akademiya kultury. – Kharkov, 2003. – 435 s.
7. Prohramy pedahohichnykh instytutiv. Orkestroniy klas : prohrama [dlia studentiv muz.-ped. fakultetiv] / uklad. Yu. M. Bai, V. M. Ovod. – Kyiv : RNMK Minosvity Ukrainy, 1992. – 20 s.

БУТЕНКО Т. М., САХАРОВА Л. А. Учебный инструментальный коллектив как творческая лаборатория профессиональной подготовки будущих учителей музыкального искусства.

В статье раскрыта сущность учебного инструментального коллектива как творческой лаборатории профессиональной подготовки будущих учителей музыкального искусства. Исследованы научно-педагогические и искусствоведческие основы оркестрового и ансамблевого исполнительства. Проанализированы программные требования по оркестровому классу для будущих учителей музыкального искусства. Определено содержание учебной и концертно-исполнительской деятельности участников студенческих оркестров и инструментальных ансамблей.

Ключевые слова: учебный инструментальный коллектив, оркестровый класс, ансамблевое исполнительство, будущий учитель музыкального искусства.

BUTENKO T. M., SAHAROVA L. A. Educational instrumental collective as a creative laboratory for professional training of future teachers of musical art.

The article reveals the essence of the educational instrumental collective as a creative laboratory for professional training of future teachers of musical art. The scientific-pedagogical and art history principles of orchestral and ensemble performance have been investigated. The program requirements for the orchestra class for future teachers of musical art are analyzed. The content of the educational and concert-performing activities of participants in student orchestras and instrumental ensembles is determined.

Keywords: educational instrumental collective, orchestral class, band carrying out, future teacher of musical art.